

til, saa at de paagældende sætte Gæld rundt omkring og faa privat Gæld at betale. At der bliver set efter i den Henseende, har jeg ikke det mindste imod, og at Ministeren, naar han opdager, at Amtskommissionen har givet de paagældende Lov til kun at bruge 1500 Kr. til at bygge for paa en saadan Ejendom, kan give den en Røffel, har jeg ikke det mindste imod. Thi ethvert fornuftigt Menneske med Kendskab til at bygges maa kunne forstaa, at der ikke kan bygges en forsvarlig og passende Bopæl med alt, hvad der hører til en saadan Ejendom for 1500 Kr. i vore Dage. Paa den anden Side mener jeg rigtignok, at Loven skal udøves liberalt i Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommende ejer eller ikke ejer disse Penge, om, hvorvidt han selv har skrabet dem sammen, eller en Mand har foræret ham dem, om, hvorvidt han har paataget sig om ikke en juridisk saa dog en moralsk Forpligtelse til at betale Pengene tilbage, naar han evner det. Netop det, at nogen tør betro vedkommende Penge, er et Bevis paa, at han er en hæderlig, paalidelig, dygtig Mand, og det er den bedste Garanti for, at denne Mand ogsaa egner sig til at faa en saadan Ejendom. Jeg ønsker, som sagt, ligesom de andre Talere at lægge Ministeren paa Sinde, at Loven maa blive fortolket og udført i Livet saa liberalt som muligt, saa at man ikke skal sige bagefter: De lidt bedre stillede Landarbejdere ere komne i Betragtning, men de virkelig fattige og hæderlige ere skubbete til Side. Thi saaledes bør det ikke være.

Reventlów: Det har været mig en Glæde at høre de Forhandlinger, der ere blevne førte om dette Lovforslag i det andet Ting, og det forekommer mig, at man ved en Sammenligning mellem Forhandlingerne om den nugældende Lov og Forhandlingerne om det her foreliggende Lovforslag kan hente Bevis for, at den nugældende Lov har virket saa godt, som man paa nogen Maade har kunnet haabe. Den Gang den nugældende Lov var under Arbejde, blev Forslaget i det andet Ting modtaget med megen Mistillid og, kan jeg endog sige, med megen Modvillie. Forhandlingerne denne Gang have vist, at Mistilliden og Modvillien have forandret sig til Tillid og Velvillie. Lovforslagets endelige Vedtagelse i det andet Ting foregik jo saa godt som med alle Stemmer, der var kun 3 Stemmer imod, et Tegn paa, at Meningerne der oppe i høj Grad have forandret sig til Gunst for Loven.

De Forandringer, der af det andet Ting ere foretagne i dette Lovforslag, kan jeg tiltræde, men rigtignok med mere eller mindre Glæde. Især er jeg ikke tilfreds med den Forandring, som er foretagen i § 3, og som er omtalt af flere ærede Medlemmer under Forhandlingen her i Dag. Jeg ser ikke nogen Grund til at fordre, at den, der søger en saadan Jordlod, skal være Ejer af den fastsatte Kapital, kan han paa sit glatte Ansigt faa Penge at laane, er det en anbefaling, og en anbefaling, som egentlig er bedre end nogen anden. Skulde jeg nævne en anbefaling, som var bedre, skulde det være, at han selv havde sammensparet sig Pengene. Har han ikke det, og kan han faa Penge til Laans, forekommer det mig, at der ikke er Grund til at refusere hans Andragende. Men der er jo ikke noget ved den Ting at gøre, som Forholdene ere nu. Tiden er langt fremrykket, der kan ikke være Tale om at søge en Forhandling igen med det andet Ting, for at faa denne Bestemmelse ændret, og jeg tilraader, at vi tage Lovforslaget, som det er, idet jeg slutter mig til det Ønske, der er udtalt over for den ærede Landbrugsminister, at denne Bestemmelse maa fortolkes saa mildt som muligt. Det kan jo ikke være andet, end at den maa lægge nogle Hindringer i Vejen for Amtskommissionerne, at den maa være en Hemsko for Amtskommissionernes Virksomhed, og at den maa trykke Antallet af Andragender ikke ubetydeligt ned, det anser jeg for givet. Men jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister maa se med milde Øjne paa denne Sag, og at der ikke vil blive lagt større Hindringer i Vejen end dem, Loven strengt taget forlanger.

Det er blevet sagt, at det kunde være ønskeligt, at den højtærede Minister søgte at lægge et Tryk paa enkelte af Amtskommissionerne, for at de kunde gøre et større Arbejde for at faa flere Jordlodder med ind under Loven, og der blev paa en Maade rettet en Bebrejdelse mod enkelte Amtskommissioner. Jeg tror ikke, at denne Bebrejdelse er velbegrundet, thi det viser sig, at de Amter, hvor der er de færreste Jordlodder, ere dem, hvor Jorden er forholdsvis dyr. Der har det været vanskeligt at faa saa mange Ansøgere, som man egentlig kunde ønske. Det Amt, hvor jeg er Kommissionens Formand, hører netop til dem, hvor Jorden overalt er meget dyr, og jeg kan forsikre, at jeg har gjort, hvad jeg kunde for at skaffe saa mange ny Jordlodder som muligt, men netop Jordens Dyrhed har hidtil været en Hindring for